

MANIFEST 25 NOVEMBRE ONTINYENT

Huí un any més, el 25 de novembre no és motiu de celebració, sinó de reivindicació, de visibilització de les violències i d'assenyalar els culpables que les perpetuen.

Delinqüents són els agressors d'exercir aquelles violències que ens afecten a les dones, les més visibles però també les que la societat invisibilitza i normalitza: les sexuals, les econòmiques, les psicològiques, etc...

Responsables són aquelles persones que giren l'esquena a aquest terror masclista que està posant fi a les nostres vides, al nostre benestar i als nostres drets. Que no s'inverteix el temps ni els diners necessaris en l'eradicació real de les violències masclistes.

Complices són aquells que diuen que hi ha una ideologia de gènere, **delinqüents** són aquells que ens volen submises i obedients.

Culpables són els estaments judicials **de no creure el relat de la dona, de qüestionar-lo, de menysprear-lo, de ridiculitzar-lo i de mediatitzar-lo.** D'expandir falses creences entorn a la instrumentalització d'un procés de violència masclista i d'obviar el patiment de les víctimes, dels seus fills i filles, del seu entorn. Per amagar totes aquelles violències invisibles i creure que la teua parella no et pot violar a casa. Per no protegir-nos i exposar-nos al risc. Per culpabilitzar-nos, per envair la nostra intimitat i per no restaurar el nostre dany sinó fer-lo més gran.

Responsables som totes aquelles persones que no assenyalen les violències quotidianes, les del nostre propi entorn, alimentant encara més la bèstia masclista.

Culpables són aquelles persones que normalitzen la violència en nom de l'amor

La violència de gènere és un càstig a la desobediència.

Un any més, les xifres escandalitzen: En 2019, 51 dones han estat assassinades. 7 de les quals a la Comunitat Valenciana,

Estos **delinqüents** han deixat 43 xiquets i xiquetes menors de 18 anys orfes

En 2019 dos xiquets són assassinats pel pare per a fer mal a la mare.

Un total de 27 xiquets i xiquetes són assassinats pel seu pare des de 2013, des que són comptabilitzats perquè són declarades com a víctimes.

Des de 2003: 1.028 dones han estat assassinades per les seues parelles o exparelles.

Com sabem, l'assassinat és l'últim estadi de les violències masclistes, abans ve la violència psicològica, la violència invisible, el control i la violència institucional, que alimenta i sustenta la violència estructural en forma de múltiples violències.

El 25 de novembre no és un dia de celebració. El 25 de novembre són tots aquells dies que les dones ens alcem lluitant contra les violències més quotidianes.

Les dones que estem ací són xarxa, que teixim entre nosaltres per protegir-nos, per defensar-nos, per cuidar-nos i són la lluita de les professionals, associacions, entitats i dones anònimes que ajuden, dia a dia, en el camí de recuperació de les dones que ho patim.

Per una societat lliure de violències masclistes, el 25 de novembre, cridem ben fort en contra. **Ni UNA MES MORTA. VIVES ENS VOLEM.**